

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Den danske udlændingelovgivning indeholder et detaljeret regelsæt om betingelserne for meddelelse af og ophør af opholds- og arbejdstilladelse. Derudover indeholder den et sæt regler om rettigheder i øvrigt for udlændinge, der opholder sig her i landet midlertidigt eller varigt. Dertil kommer, at også sociallovgivningen indeholder en række meget komplekse bestemmelser om udlændinge, der har fået opholdstilladelse her i landet.

Når jeg godt vil tage det udgangspunkt, er det for at understrege, at skal en folkeafstemning om dette tema have mening, så må de enkelte spørgsmål formuleres så præcist, at det klart fremgår, hvilken eller hvilke af disse særlige regler der ønskes ændret.

Danmark er endvidere på en lang række områder i udlændinge- og flygtningepolitikken forpligtet af internationale konventioner, som de nationale regler administreres i overensstemmelse med. De enkelte spørgsmål, hvis man overhovedet skulle gå ind på tanken om en folkeafstemning – og det gør regeringen altså ikke – må så formuleres på en sådan måde, at det klart fremgår, om det er hensigten at bryde Danmarks internationale forpligtelser.

Efter min opfattelse er det fremsatte lovforslag ikke i overensstemmelse med disse helt grundlæggende krav til præcision, som jeg her har nævnt. Det vil jeg godt nævne bare et enkelt eksempel på for at illustrere, hvad jeg mener. Jeg kan nævne lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 3 – det kommer efter det om, at man skal stemme ja eller nej til følgende spørgsmål. Her står: »Skal udlændinges retskrav på familiesammenføring her i landet afskaffes?«

For det første er spørgsmålet forkert stillet, for det ubetingede retskrav på familiesammenføring blev afskaffet i 1992. Det blev det dengang, da man indførte et forsørgelseskrav, et forsørgelseskrav, om hvilket man i øvrigt kan sige, at der er en lang række meget diskutable virkninger. Det er ikke det, der er til debat her, men jeg nævner det som understregning af, at spørgsmålet allerede i udgangspunktet er forkert stillet. Det er et lidt forfalsket grundlag, man stiller det på.

For det andet kan jeg til en yderligere understregning af denne pointe nævne, at en afskaffelse af reglerne for familiesammenføring også er i strid med EF-retten. Danmark har ifølge en resolution – den blev vedtaget under det danske formandskab den 1. juni 1993 på et møde i København mellem de daværende EF-medlemsstaters ministre med ansvar for indvandring – forpligtet sig til at tage hensyn til resolutionens principper i eventuelle forslag til revision af national lovgivning.

Det forslag, som Fremskridtspartiet her fremsætter, er ikke i overensstemmelse med principperne i resolutionen, så også her – og dette igen sagt for at klargøre det – er der ikke tilstrækkelig præcision i den måde, man stiller det op på.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at man på præcis tilsvarende vis kunne gå alle de øvrige spørgsmål, som man foreslår lagt ud til folkeafstemning, igennem og komme til den samme konklusion: Det er ikke muligt med det meget sammenkædede regelsæt, der er på dette område, og med vores internationale forpligtelser at lægge dem ud til en folkeafstemning. Det har regeringen i øvrigt også ved tidligere lejligheder givet udtryk for, og vor skepsis er bestemt ikke blevet mindre. Derfor afviser regeringen lovforslaget.

Dorte Bennedsen (S):

For vistnok sytten gang inden for forholdsvis få år skal vi nu igen tage stilling til et forslag fra Fremskridtspartiet om at gennemføre folkeafstemning vedrørende udlændingepolitikken.

Ser man på de enkelte spørgsmål, der foreslås som afstemningstemaer, behøver man faktisk ikke bruge ret lang tid for at konstatere, at en folkeafstemning med ja-/nej svar ikke er et egnet instrument, hvis man ønsker en seriøs behandling af problemerne, og det vil jeg godt give et par eksempler på.

Det ene er det, som ministeren nævnte omkring familiesammenføring, hvor forslagsstillerne bekvemt overser, at Danmark, når der er tale om flygtninge, har en række forpligtelser både i relation til EU og i relation til andet internationalt samarbejde.

Det andet eksempel: Forslagsstillerne forestiller sig, at der ved en folkeafstemning skal svares på følgende spørgsmål: »Skal udenlandske statsborgere, der har afsonet fængselsstraf i Danmark, udvises straks efter afsoningen?« Det vil altså sige, at hvis det blev gennemført, ja, så skal udlændinge udvises, uanset hvor længe de